

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Дулово, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУЛОВО в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай К. Кънчев

при участието на секретаря Нина Р. Станчева
като разгледа докладваното от Николай К. Кънчев Гражданско дело №
20213410100503 по описа за *** година

Предявени са искове с правно основание чл. 127, ал.2 от СК, чл.143 ал.2 от СК, и чл. 127а от СК във вр. с чл. 76 от ЗБЛД.

Ищцата Е.С. С. с ЕГН *****, като майка и законен представител на децата А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с ЕГН *****, чрез пълномощник адв.Г.А. – АК-С., е предявила искова молба срещу С. С. СЮЛ. с ЕГН *****, от *****, с която моли съда да постанови решение, с което:

-Да ѝ предостави упражняването на родителските права по отношение на родените от съвместното ѝ съжителство с ответника деца А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с ЕГН *****;

-Да определи местоживее на децата А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с ЕГН *****, при нея в *****, обл.С.;

- Да определи режим на лични отношения на децата А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с ЕГН *****, с техният баща С. С. СЮЛ. с ЕГН *****, всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 08.00 часа в събота с преспиване по постоянният или настоящ адрес на бащата на територията на РБългария, до 18.00 часа, както и един месец през лятото с преспиване когато майката не е в платен годишен отпуск;

-Да осъди бащата С. С. СЮЛ. с ЕГН ***** да заплаща на всяко едно от децата А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с ЕГН *****, чрез тяхната майка и законен представител Е.С. Стелиянова с ЕГН *****, ежемесечна издръжка в размер на по 220 лева, считано от датата на подаване на исковата молба до настъпване на законови

обстоятелства изключващи плащането ѝ;

- Да разреши да бъдат издадени паспорти за пътуване в чужбина на децата А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с ЕГН *****, което разрешение да замести съгласието на бащата С. С. СЮЛ. с ЕГН *****;

- Да разреши на децата А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с ЕГН *****, да пътуват през всички учебни ваканции – пролетна, лятна и коледни, до страните от Европейският съюз придружавани своята майка ЕМ. СТ. СТ., до навършване на пълнолетие на децата, което разрешение да замести липсващото съгласие на бащата С. С. СЮЛ. с ЕГН *****.

Представя писмени доказателства. Не претендира разноски.

Ищцата твърди, че с ответника нямат сключен граждански брак, но същият е припознал двете деца А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с ЕГН *****, и е записан като техен баща. От ****г. страните са във фактическа раздяла, като междувременно ищцата е сключила граждански брак с друг мъж. Ответникът имал още три деца за които полага грижи. Твърди, че със съпруга си живее в Кралство Белгия и че ответникът не желае да даде съгласие децата им да пътуват през ваканциите за да отидат при нея в чужбина.

Посочва, че двете деца живеят с нейната майка в ****, като ищцата работи в чужбина и всеки месец изпраща финансови средства за тяхната издръжка.

Сочи още, че никога не е ограничавала срещите на ответника с децата и няма такива намерения, и макар че бащата не е заплащал издръжка на децата си понякога им купувал подаръци.

Ответникът С. С. СЮЛ. депозира писмен отговор на предявените срещу него искове. Счита същите за допустими, но частично основателни.

Не оспорва твърденията изложени в исковата молба, че с ищеца са живели на съпружески начала до ****г., че от тогава са във фактическа раздяла и че родените от съвместното им съжителство две деца живеят с ищеца. Твърди, че поддържа контакти с децата, че ги взима през ваканциите за по 2-3 дни, че ходи да ги вижда в с.Раздел където те живеят в момента, че им е давал по 30, 40, 100 лева според своите възможности, че им е носил и хранителни продукти. Заявява още, че е търсил връзка с децата по телефона и чрез социалните мрежи.

По всеки един от предявените искове, прави следните искания:

- По чл. 127, ал.2 от СК – не възразява същият да бъде уважен и упражняването на родителските права да бъде предоставено на ищеца;
- Не възразява местоживеенето на децата да бъде определено при тяхната майка в с.Раздел;
- По отношение на режима на лични контакти между него и децата, предлага освен това което е поискал ищеца, да може да вижда децата през втората половина на коледната и пролетната ваканции с право на преспиване и по един ден от националните и

мюсюлманските празници;

- По чл.143, ал.2 от СК – заявява, че не може да заплаща на децата месечна издръжка в претендирания размер от по 220 лв., тъй като на първо място получава средно месечно нетно трудово възнаграждение в размер на 541.63 лв. и на второ място издържа и други свои низходящи – три деца С. С.С. с ЕГН *****, С. С.С. с ЕГН ***** и С. С.С. с ЕГН *****. Съгласен е да заплаща издръжка в минимален размер, изчислен на база 1/4 от МРЗ за страната.
- По чл. 127а от СК във вр. с чл. 76 от ЗБЛД – дава съгласие на децата да бъдат издадени паспорти за задгранично пътуване и те да пътуват извън пределите на страната.

В съдебно заседание ищцата, чрез процесуалният си представител, поддържа исковете на посоченото основание, и моли същите да бъдат уважени.

В съдебно заседание ответника се явява лично не оспорва предявените искове, но заявява че иска през ваканциите децата да стоят при него по 5, 6 дни.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От представените по делото в заверени копия Удостоверение за раждане от 19.09.****г., издадено въз основа на Акт за раждане № *****г. от Община – ***** и Удостоверение за раждане от *****г., издадено въз основа на Акт за раждане № *****г. от Община – *****, се установява, че децата А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с ЕГН *****, са родени от майка Е.С. С. и баща С. С. СЮЛ.. Видно от Удостоверение № *****г., издадено от ОУ „***** и Служебна бележка № *****г., издадена от СУ „*****, обл.С., двете деца посещават учебно заведение.

По иска с правно основание чл. 127, ал.2 от СК:

Ищцата твърди в исковата си молба, че до **** година е живяла на семейни начала, без сключен граждански брак с ответника С.С.. От съвместното им съжителство са родени децата А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с ЕГН *****. От ****г. страните се във фактическа раздяла, като ищцата се върнала да живее в домът на своята майка в *****, а ответника живее в *****. През *** г. сключила граждански брак с лицето Т.С.. Двамата се установили да живеят и работят в Кралство Белгия.

От момента на фактическата раздяла между ищцата и ответника, грижи за децата полага единствено майката, докато бащата и ответник по делото поддържал контакти с тях, и макар и да не е помагал финансово при тяхната издръжка понякога им правел подаръци.

От депозирания по делото социален доклад, изготвен от ДСП-Дулово става ясно, че ищцата живее с двете деца в с.Раздел, на ул. Седемнадесета № 11, общ.Дулово, в жилище в което са осигурени всички санитарно – битови условия за един нормален живот, че тя единствена полага грижи за тях и че децата са привързани и към двамата си родители. Децата гостуват на баща си и общуват с него, но се чувстват по-добре в семейната среда на майка си. Становището на ДСП-Дулово е, че в интерес на децата е те да растат в спокойна семейна среда, да общуват пълноценно и с двамата си родители и с техните близки, без това

да се отразява негативно на тяхното психо-емоционално развитие.

Изложените обстоятелства налагат да се определи местоживее на децата А. и А. при родителят, който ще упражнява родителските права по отношение на тях пълноценно, като във връзка с преценката на родителските качества и на двете страни по делото съдът преценява поведението на двамата родители по отношение на децата, показанията на разпитаните по делото свидетели, както и възприетата от съда фактическа обстановка, и изготвеният по делото социален доклад.

По отношение на упражняването на родителските права:

Такова искане е направил единствено ищеца както с исковата молба, така и в съдебно заседание. Ответникът не се противопоставя на това искане нито с отговора на исковата молба, нито в съдебно заседание. Дори изразява съгласие ищцата да упражнява родителските права.

При решаване на въпроса за упражняването на родителските права трябва да се изхожда преди всичко от интересите на децата/ в този смисъл е и Постановление № 1 от 12.11.1974г. по гр.д.№ 3/74г. на Пленума на Върховния съд/, преценени с оглед и на следните обстоятелства: родителски качества; полагане грижи и умения за възпитание; подпомагане подготовката за придобиване на знания, трудови навици и др.; морални качества на родителя; социално обкръжение и битови условия; възраст и пол на децата; привързаност между деца и родители и помощ на трети лица. От значение е умението на родителя да направлява децата в живота, да им дава положителен пример, да им внушава правилни постъпки и т.н., като полага лични усилия във връзка с отглеждането им, надзора и възпитателските похвати по изграждането личността на всяко едно от децата. Допълнителната разпоредба на §1, т.5 от ЗЗД/ДВ бр.14 от 2009г./ даде и законова дефиниция за понятието „най-добър интерес на детето” – преценка на: а/желанията и чувствата на детето; б/физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; в/възрастта, пола и други характеристики на детето; г/опасността или вредата, която е причинена на детето или има опасност да му бъде причинена; д/способността на родителите да се грижат за детето; е/последниците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата, ж/други обстоятелства, имащи отношение към детето.

В случая съдът счита, че по делото е безспорно установено трайното грижовно отношение на майката към децата А. и А., които се отглеждат и възпитават в дома в който живеят в с.Раздел, ул. Седемнадесета № 11, общ.Дулово, общ.С., където са налице всички предпоставки за тяхното правилно отглеждане и възпитание – заобиколени са с внимание, обич и грижа, като и двете деца посещават училище.

Съдът счита, че следва да се произнесе служебно по въпроса за упражняването на родителските права и местоживее на децата, с оглед необходимостта от трайно установяване на стабилност в отношенията на родителите с децата.

С оглед възрастта на двете деца и емоционалната връзка която имат с родителите си, съдебната практика устойчиво приема майката за способна да отглежда децата и да полага

грижи за тях, като съдът счита, че в настоящия случай в дома на майката е създадена една благоприятна атмосфера за отглеждане и възпитание на двете деца, която те са приели като естествена и нейното нарушаване би се отразило неблагоприятно върху тяхното психическо и емоционално състояние и по-нататъшно развитие. А. и А. желаят да контактуват с баща си и са привързани са към него, но са споделили пред социалният работник че се чувстват по-добре в семейната среда в която живеят и сега, тоест при своята майка. Трайното състояние на отглеждане на децата в дома на майката, обуславя необходимостта от предоставяне упражняването на родителските права на нея, като двете деца следва да останат да живеят при родителят при когото желаят.

Поради изложеното съдът намира, че интересите на децата налагат запазване на съществуващото в момента трайно състояние – пребиваването им в дома на майката, където да се определи постоянното им местоживеене, упражняването на родителските права да се предостави на майката, като е необходимо определяне на един удачен и по разширен режим на лични отношения с бащата, който да дава възможност на същия да контактува с децата си без те да се травмират излишно, като в същото време да имат възможност да поддържат и едни нормални отношение с братята и сестра си, тоест с децата които има бащата от съпругата си Станка Бориславова С..

Съдът счита, че в настоящият случай най-подходящия режим на лични отношения на децата с бащата С.С. е всяка първа и трета събота и неделя от месеца 09.00 часа в събота с преспиване по постоянния адрес на бащата на територията на Република България до 18.00 часа в неделя, като бащата взема децата от дома на майката и ги връща отново там, както и един месец през лятото по местоживеене на бащата на територията на Република България, когато майката не е в платен годишен отпуск, както и по един ден от религиозните празници, по един ден от Коледа и Нова година, и половината от пролетната ваканция на децата по споразумение на двамата родители.

Това е необходимо с цел запазване на нормалните отношения между децата и техният баща, с оглед привързаността която има помежду им.

По иска с правно основание чл. 143, ал.2 от СК- за присъждане на ежемесечна издръжка на децата:

Разпоредбата на чл. 143, ал. 2 от СК гласи, че родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си.

Ищцата към настоящият момент работи в чужбина и всеки месец осигурява финансовата издръжка на децата. Това се потвърждава от разпитаните по делото свидетели С. С./майка на ищцата/ и Г.К./вуйчо на съпругът на ищцата/.

Ответника от своя страна има още три деца за които полага грижи и които издържа.

От приложения по делото социален доклад от ДСП-Дулово се установява, че ищцата живее с децата в жилище, собственост на майка й. Децата се отглеждат в семейна среда, като ищцата среща пълна подкрепа за това от своята майка. Съгласно заключението по

доклада майката притежава добър родителски капацитет и е в състояние да предоставя необходимите грижи за децата и да задоволява потребностите им.

Съдът дава вяра на показанията на св.С. С., от които се установява, че всички грижи за децата включително и тяхната издръжка се осигуряват единствено и само от тяхната майка.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Безспорно се установява по делото, че ищцата и ответника са родители на децата А. С.С. и А. С.С., създали са свои семейства, като двете деца живеят при ищцата. Не се спори, че ответника не е заплащал издръжка на децата но им е правил подаръци, и че за тях грижите са поети изцяло от тяхната майка. За периода от ****г. до датата на подаване на исковата молба ответникът е поддържал постоянни контакти с децата, и ги е взимал при себе си.

Според чл.142 от СК размерът на издръжката се определя според нуждите на детето и възможностите на родителя, при минимална издръжка на едно дете в размер на една четвърт от минималната работна заплата за страната. При минимална работна заплата за 2022г. от 710 лв. минималният размер на дължимата издръжка се равнява на 177.50 лв. За определяне на нуждите на децата А. С.С. и А. С.С. от издръжка следва да бъде взета предвид основно тяхната възраст – 15 години и 14 години, както и че същите посещават учебно заведение, имат нужда от храна, облекло, както и средства за задоволяване на образователните и духовните си потребности.

Съдът намира, че за задоволяване на потребностите от издръжка на всяко дете е необходима месечна сума в размер на 300лв. Съгласно чл.143, ал.1 СК всеки родител е длъжен съобразно своите възможности и материално състояние да осигурява условия на живот, необходими за развитието на детето, а според ал.2 на чл.143 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си.

Ответника дължи издръжка за децата си А. С.С. и А. С.С., независимо дали може да се издържа от имуществото си. Родителят не може да бъде освободен от задължение да заплаща издръжка на детето си, тъй като такова му е вменено по закон. При положение, че майката се грижи за двете деца, макар и работеща, с помощта на своята майка, то съдът счита, че ответникът е в работоспособна възраст и може да осигурява ежемесечна издръжка за всяко едно от децата в минималният размер от 177.50лв., при отчитане, на обстоятелството, че полага грижи и дава издръжка на други свои низходящи С. С.С. с ЕГН *****, С. С.С. с ЕГН ***** и С. С.С. с ЕГН *****. Останалата част от издръжката в размер на 125.50лв. следва да бъде поета от майката.

Поради това, съдът намира, че предявеният иск с правно основание чл.143 ал.2 от СК е частично основателен до размер на 177.50 лв. за всяко едно от децата, като в останалата си част до пълния предявен размер от 220.00лв., следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Издръжката се дължи от деня на предявяване на иска – ****.***Г., ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска до окончателното ѝ изплащане, до настъпване на обстоятелствата, водещи до нейното изменяване или прекратяване.

По искове с правно основание чл. 127а, ал. 2 от СК във вр. с чл. 76 от ЗБЛД:

Нормата на чл. 127а от СК предвижда, че въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това се решават по общо съгласие на родителите, а когато такова не бъде постигнато, спорът между тях се решава от районния съд по настоящия адрес на детето.

В производството по чл.127а СК по спорна съдебна администрация, съдът не е обвързан от формулираното от молителката искане относно броя на пътуванията, период от време и определени държави. В рамките на заявеното искане с молбата по чл.127а СК съдът разполага с власт да разреши конкретни пътувания в период от време различен от първоначално заявения и до определени държави, част от поисканите с молбата или да разреши неограничен брой пътувания, но до определени държави. Съдът не е обвързан и от становището на особеният представител на ответника, с което същият в случая признава основателността на искането на ищеца, тъй като водещи и най-важни при решаване на въпроса за заместване съгласието на единия родител- майката, за пътуване в чужбина, са нуждите и интересите на децата А. и А., стига да не се засягат правата на родителите и децата да контактуват помежду си.

Ето защо, при разрешаване въпроса, свързан с пътуване на дете в чужбина при разногласие на родителите, съдът прави преценка за целесъобразност. В този смисъл, в правомощията на съда е да даде разрешение по тези въпроси дори и различно от първоначално поисканите с молбата периоди и дестинация на пътуванията, респ. и да разреши неограничен брой пътувания, но до определени държави.

В по-новата си практика, ВКС застъпва становище, съобразно което и предвид конкретиката на фактите по делото, може да бъде предоставено разрешение за пътуване на детето в рамките на определени държави, без ограничения в броя на пътуванията и периода, в който те ще се осъществяват и тяхната продължителност.

Съвкупният анализ на събраните по делото доказателства безспорно налага извод, че в интерес на децата е те да могат да пътуват извън страната, особено когато се касае за страни в рамките на ЕС, където въпросът за поставянето му в риск изобщо не стои. Мотивите на майката да поиска заместващото съгласие на бащата се коренят в това, че тя желае децата да имат възможност да разширят своя мироглед и да обогатят своята обща култура, за което не може да получи нужното съдействие от страна на бащата, както и те да могат да ѝ гостуват в Кралство Белгия през учебните ваканции. Макар да няма изричен негов отказ в този смисъл, обстоятелството че до настоящия момент ответникът не е предприел действия по даване на нужното съгласие, което включително не стори и в рамките на настоящото производство са достатъчно показателни за проявеното от негова страна пасивно поведение в това отношение. Простото посочване от страна на ответника, че по този начин ще бъде възпрепятстван да осъществява лични контакти с децата си, не е достатъчно, за да се приеме, че той не създава пречки, тъй като в случая се касае за необходимост от предприемане на конкретни негови лични действия, които при това могат да бъдат заместени единствено при съдебна намеса, до каквато е прибегнала ищецата. Липсват

наведени твърдения, нито пък ангажирани доказателства, бащата да е дал извънсъдебно и в нужната за това форма, съгласието си за издаване документи за задгранично пътуване на децата или те да има възможност да пътува в рамките на ЕС. Ето защо, следва да се приеме, че интересът на майката от поисканата съдебна намеса е оправдана.

Понастоящем майката е титуляр по упражняване родителските права. Несъмнено, тя и децата имат право на свободно придвижване, като това право е гарантирано, както от КРБ, така и от ЕКПЧ и Конвенцията за правата на детето. Предвидено е, че то би могло да бъде ограничено само със закон, за защита на националната сигурност, народното здраве и права и свободи на други граждани- чл. 35 КРБ, чл. 2 от Протокол № 4 към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи относно признаването на някои права и свободи освен вече провъзгласените в Конвенцията и в Първия протокол № 1, където е закрепено правото на свобода на придвижване. Аналогично е и разрешението дадено в чл. 10 от Конвенцията за защита правата на детето. В заключение, поставяне на ограничения относно възможността на децата да пътуват свободно в рамките на държавите от ЕС придружавани от своята майка се явява неоправдано спрямо техните интереси. На децата следва да бъде предоставена възможност да пътуват през учебните ваканции и в рамките на държавите от ЕС, за срок до навършване на пълнолетие, при спазване режима на лични отношения на бащата с децата, определен със съдебно решение.

Родителят, на когото е предоставено упражняването на родителските права е длъжен да осигури изпълнението на съдебното решение, с което е определен режим на лични отношения с другия родител и евентуалното възпрепятстване на реалното им осъществяване винаги се тълкува в негова вреда и дава възможност на противната страна - при проявена активност да намери способи за защита на интереса си.

В заключение и съобразявайки изключително интересите на децата, съдът преценява молбата за основателна и тя следва да бъде уважена, като на същите се даде възможност да пътуват със своята майка през учебните ваканции в държавите членки на Европейския съюз, тяхната продължителност и времето, през което ще се осъществяват за срок до навършване на пълнолетие, при спазване режима на лични отношения на децата с техния баща, определен по съдебен ред.

Съгласно уредбата на чл.45, ал.1 от ЗБЛД заявлението за издаване на паспорт или заместващ го документ на малолетни и непълнолетни лица се подава лично и от техните родители, настойници или попечители, като в настоящия случай именно липсващото съгласие на майката следва да бъде заместено от съда. От анализът на събраните по делото доказателства съдът прави извод за основателност на сезиращата го молба, доколкото непосредствените грижи за детето се полагат от майката и същата осигурява основните средства за живот на децата, респективно и произтичащата от това положение потребност и следващата от това необходимост децата да разширят своя мироглед, географски понятия и обща култура.

По делото безспорно се установи че след фактическата раздяла между страните,, предвид на териториалната отдалеченост/ответника пребивава в чужбина/, страните не

общуват по между си, поради което майката не може да получи необходимото съдействие и съгласие за издаването на паспорт на децата и разрешение за пътуване в чужбина. Това е от особена важност, за да може тя да упражнява пълноценно родителски права и да реализира правото си на свободно придвижване. Във връзка с това, на децата следва да се издадат паспорти, за което е необходимо съдействието на родителите /чл.5 и чл.45 от ЗБЛД/. С поведението си ответникът е поставил другия родител, а и децата в неблагоприятна ситуация, тъй като за определени правни действия, какъвто е случая с издаването на паспорт и разрешение за пътуване в чужбина, е необходимо съгласието на двамата родители. Пасивното поведение на ответника и нежеланието му да съдейства уврежда интересите на децата като пречи на пълноценното им развитие.

Нежеланието на бащата да даде съгласие за издаване на паспорт на децата и разрешение за напускане на страната следва да бъде заместено с мотивирано разрешение от съда.

По отношение на дължимата държавна такса:

Ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС-Дулово държавна такса от 4% върху тригодишните платежи на определените издръжките, в размер на 511.20лв.

По отношение на разноските:

Страните не претендират присъждане на разноски, поради което съдът не следва да се произнася в тази насока със съдебният си акт.

На основание чл. 242, ал. 1 от ГПК, съдът следва да допусне предварително изпълнение на съдебното решение в частта за присъдените издръжки и в частта за издаване на паспорти за пътуване в чужбина.

Предвид гореизложеното и на основание чл.235 и сл. от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права върху децата А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с ЕГН *****, на тяхната майка Е.С. С. с ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ РЕЖИМ на лични отношения между бащата С. С. СЮЛ. с ЕГН ***** и децата А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с ЕГН *****, както следва: всяка първа и трета събота и неделя от месеца 09.00 часа в събота с преспиване по постоянния адрес на бащата на територията на Република България до 18.00 часа в неделя, като бащата взема децата от дома на майката и ги връща отново там, един месец през лятото по местоживееене на бащата на територията на Република България, когато майката не е в платен годишен отпуск, както и по един ден от религиозните празници, по един ден от Коледа и Нова година, и половината от пролетната ваканция на децата по споразумение на двамата родители.

ОПРЕДЕЛЯ МЕСТОЖИВЕЕНЕ на децата А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с

ЕГН *****, при тяхната майка Е.С. С. с ЕГН *****, в с.Раздел, ул. Седемнадесета № 11, общ.Дулово, обл.С..

ОСЪЖДА С. С. СЮЛ. с ЕГН *****, от *****, да заплаща на детето А. С.С. с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Е.С. С. с ЕГН *****, **ежемесечна издръжка в размер на 177.50 лв./сто седемдесет и седем лева и петдесет стотинки/**, считано от ****.***г. до настъпване на обстоятелство за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска над 177.50лв. до предявения размер от 220.00 лева, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА С. С. СЮЛ. с ЕГН *****, от *****, да заплаща на детето А. С.С. с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Е.С. С. с ЕГН *****, **ежемесечна издръжка в размер на 177.50 лв./сто седемдесет и седем лева и петдесет стотинки/**, считано от ****.***г. до настъпване на обстоятелство за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска над 177.50лв. до предявения размер от 220.00 лева, като неоснователен и недоказан.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта относно издръжката.

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ на основание чл.127а, ал.2 СК, заместващо съгласието на бащата С. С. СЮЛ. с ЕГН *****, децата А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с ЕГН ***** да напускат страната и да пътуват през всички учебни ваканции без ограничения в броя на пътуванията, тяхната продължителност и времето, през което ще се осъществяват, важимо за държавите членки на Европейския съюз, **за срок до навършване на пълнолетие**, придружавани от своята майка Е.С. С. с ЕГН *****, при спазване на определения по съдебен ред режим на лични отношения на децата А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с ЕГН ***** с техния баща С. С. СЮЛ. с ЕГН *****.

РАЗРЕШАВА на ОД на МВР гр.С., отдел „Български документи за самоличност“ да издадат паспорти по ЗБЛД за пътуване в чужбина на децата А. С.С. с ЕГН ***** и А. С.С. с ЕГН *****, без да е необходимо за целта съгласието на бащата С. С. СЮЛ. с ЕГН *****, с постоянен адрес: *****.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта относно издаването на паспорти по ЗБЛД за пътуване в чужбина.

ОСЪЖДА С. С. СЮЛ. с ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметката на Районен съд - Дулово, държавна такса от 4% върху тригодишните платежи на определените издръжки, **в размер на 511.20лв./петстотин и единадесет лева и двадесет стотинки/**.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщаването му на страните

пред Силистренски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Дулово: _____